

[Svend Jørgensen.]

til nogen bestemt tid, er ligesom et skær af almisse, som vor sociale lovgivning og rentemodtagerne ikke kan være tjent med.

Alt i alt må vi derfor mene, at en halvårlig regulering under disse unormale forhold bør foretrækkes.

I sin fremsættelsestale henstillede den højtærede socialminister, at lovforslaget fik en hurtig behandling i tinget, således at renterne snarest muligt kunne reguleres, og samtidig foresloges det, at der foretages efterbetaling for tiden fra 1. oktober, da reguleringen rettelig burde have været foretaget. Det har vi heller ikke noget imod, men en sådan bestemmelse gør jo ikke sagen lettere for den kommunale administration, og man må derfor gøre sig klart, at man må give denne den nødvendige tid. Det har det stundom knebet noget med ved lignende lejligheder, og det kan ikke nægtes, at det har vakt irritation og utilfredshed adskillige steder, ikke mindst ude i landkommunerne, hvor man jo ikke råder over ekstrahjælp, og hvor en enkelt mand eller kvinde skal sidde og udføre næsten hele arbejdet alene. Mon man egentlig i centraladministrationen er helt klar over, i hvilken grad man stundom trækker veksler på disse folks arbejdskraft og tålmodighed? Lad gå med, at de gang på gang ser deres budgetter blive slået i stumper og stykker ved foranstaltninger, som ikke ved budgetlægningen har kunnet forudses; det kan jo ikke undgås under de nuværende ekstraordinære økonomiske forhold. Lad gå med, at man uden at øge den sparsomme løn til disse folk dynger nyt arbejde ud til dem i form af rabatorordninger, tilskudsordninger, mere eller mindre nyttige tællinger og indberetninger og endelig opkrævning af skatter i et sådant tal, at det nu snart er en dagligdags foreteelse, at en skatteyder indfinder sig på et kommunekontor med ikke mindre end 11 skattekort, vel at mærke for ham alene — hvis han så tillige skal betale skat for et par voksne børn og for tyende, tager sådan en ekspedition jo tid på et landligt kommunekontor. Lad gå med alt det, det har man affundet sig med. Men jeg vil have lov til at sige, at det er ganske uanstændigt, at centraladministrationen gang på gang gennem radioen giver befolkningen meddelelse om, at nu er der gennemført den og den foranstaltning med øjeblikkelig virkning, før man udsender cirkulærer og materiale til kommunalbestyrelserne. Der kan være visse tilfælde, hvor det er nødvendigt at gøre det, men man bør ikke gøre det, når det drejer sig om mindre væsentlige

ting som f. eks. ombytningsmærker eller rabatmærker.

Sluttelig kan jeg ikke tilbageholde et hjertesuk over, at man stadig ikke kan opnå den forlængst bebudede forenkling af de sociale regnskaber og refusionsskemaer. Jeg nævnte disse forhold i fjor for den daværende socialminister, det ærede medlem hr. Strøm, som dengang henviste til forvaltningskommissionen. Nu henvender jeg mig til den nuværende højtærede minister og siger: Kan man nu ikke komme med denne forenkling både af refusionsreglerne og af refusionsskemaerne? Som det er nu, ødelægger man ofte arbejdsglæden for de sociale udvalg og den kommunale administration. I disse dage får man fra amtsrevisionen landet over i landkommunerne de sociale regnskaber tilbage, mange gange med 2—3 foliosider fulde af bemærkninger om lige gyldigheder og petitesser, ting, som ikke drejer sig om noget som helst i penge, men amtsrevisionen skal nu engang gøre bemærkninger om disse ting år efter år, bl. a. fordi ingen fornuftig kommunalmand kan begribe den højere visdom i, at f. eks. udgifter til lægeundersøgelser og lægeattester for åndssvage og sindssyge, som overgår til statens fulde forsorg, ikke kan konteres til fuld statsrefusion efter § 69, men absolut skal konteres efter § 271, medens beklædning, politiledsagelse og transport af de samme sindssyge og åndssvage personer til særfor-sorg skal konteres efter § 69; eller for at nævne et andet eksempel: Hvem går til stadihed omkring og minder sig selv og andre om, at hjælp til medicin snart skal konteres efter § 272, som udtrykkelig taler om medicinhjælp, og snart skal konteres efter § 306, stk. 2, når refusionen er den samme og det derfor er komplet ligegyldigt, om konteringen sker det ene eller andet sted? Jeg henstiller til den højtærede minister, at sådanne bestemmelser og regler, som der kan nævnes mange andre af, undgås, og at man nu gør alvor af at forenkles disse regnskaber og refusionsskemaer; det er ikke for tidligt.

Så skal jeg sluttelig tilsige mit partis støtte til gennemførelse af lovforslaget, som vi ikke har noget imod at man ser lidt nærmere på i et udvalg.

Jeg anbefaler at stemme imod det kommunistiske lovforslag, dels fordi det som allerede påvist af det ærede medlem hr. Søren Andersen, er et stykke overbudspolitik, dels fordi det på flere områder efter min mening er overflødigt.

Evald Christensen: Spørgsmålet om regulering af renten een eller to gange årlig vil